

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/202/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618202803
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5618202803.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Andreja Kekelyho, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, proti žalovaným: 1/ Ing. S. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. K. XXX, XXX XX X. E., 2/ N. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. H. XX, XXX XX N. H., o zaplatenie sumy 9.756,82 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 10Csp/71/2018-148 zo dňa 20.02.2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 10Csp/71/2018-148 zo dňa 20.02.2019
vo výrokoch II. a III. p o t v r d z u j e .

Žalovaným v rade 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Vo zvyšnej časti (t.j. vo výroku I.) zostáva rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 10Csp/71/2018-148 zo dňa 20.02.2019 n e d o t k n u t ý .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd postupom podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“) zastavil konanie v časti o zaplatenie úrokov vo výške 140,06 Eur (výrok I.). Vo zvyšnej časti súd žalobu s poukazom na § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka zamietol (výrok II.). O trovách konania rozhodol tak, že žalovaným priznal nárok na ich náhradu v plnom rozsahu (výrok III.).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou doručenou súdu dňa 05.10.2018 sa pôvodný žalobca (spoločnosť K. G., M.) domáhal voči žalovaným v rade 1/ a 2/ (ďalej aj „žalovaní“), aby im súd spoločne a nerozdielne uložil zaplatiť žalobcovi istinu 9.756,82 Eur spolu s úrokmi vo výške 4.577,34 Eur a 22,65 Eur, úrokmi v rozsahu 11,9 % ročne zo sumy 9.756,82 Eur od 01.07.2018 do zaplatenia, úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 9.756,82 Eur od 01.07.2018 do zaplatenia, a tiež trovy konania.

3. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že pôvodný žalobca K. G., M. v postavení veriteľa uzatvorila so žalovanými v postavení spoludlžníkov dňa 05.12.2013 Zmluvu o úvere lepšia splátka č. 9839825786, v ktorej si dojednali poskytnutie úveru vo výške 10.000,00 Eur. Vzhľadom na charakter a obsah uzatvorenej zmluvy túto súd posúdil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere. V dôsledku toho pri prejednávaní sporu súd aplikoval ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl.). Žalovaní sa v rámci predmetného spotrebiteľského úveru zaviazali poskytnutý úver splatiť spolu s dojednaným úrokom v rozsahu 11,9 % ročne, v 120 mesačných splátkach vo výške 157,24 Eur, so splatnosťou prvej splátky 15.01.2014 a s konečnou splatnosťou úveru dňa 15.12.2023. Ročná

percentuálna miera nákladov bolo uvedená v rozsahu 13,13 %, priemerná hodnota RPMN 13,88 % a celková výška nákladov sumou 7.350,51 Eur. V zmysle článku 5.5 Obchodných podmienok pre úver lepšia splátka, ak je dlžník v omeškaní s platením čo i len jednej splátky alebo jej časti, K. je oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. Z predloženej listiny „Aktuálny stav úveru ku dňu 30.06.2018“ vyplynulo, že žalovaní čerpali úver vo výške 1.985,23 Eur, 7.814,77 Eur a 200,00 Eur, spolu teda sumu 10.000,00 Eur dňa 05.12.2013. Podľa prehľadu zaplatených splátok, žalovaní zaplatili veriteľovi ku dňu 30.06.2018 spolu čiastku 2.652,26 Eur. Dňa 17.09.2015 upozornil veriteľ (pôvodný žalobca) žalovaných na porušenie povinnosti splácať svoje záväzky, a v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na možnosť zosplatnenia úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Upozornenie bolo odovzdané na poštovú prepravu dňa 17.09.2015. Dňa 05.10.2015 veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 05.10.2015 a vyzval žalovaných na úhradu dlžnej istiny vo výške 9.756,82 Eur, úrokov vo výške 1083,89 Eur a poplatkov za upomienky vo výške 4,65 Eur, spolu teda 10845,36 Eur v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Zásielka bola odovzdaná na poštovú prepravu dňa 06.10.2015 a žalovaná v rade 2/ oznámenie prevzala dňa 29.10.2015.

4. Pôvodný žalobca podaním zo dňa 29.10.2018, doručeným súdu dňa 31.10.2018, žalobu v časti úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu 30.06.2018, v časti prevyšujúcej sumu 4.459,93 Eur vzal späť. Na základe toho súd prvej inštancie žalobu v časti uplatneného nároku na zaplatenie úrokov vo výške 140,06 Eur podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil.

5. Pri prejednávaní zostávajúcej časti žalobou uplatneného nároku konajúci súd prihliadol na námietku premlčania vznesenú žalovanými, ktorú vyhodnotil ako dôvodnú. Keďže žalovaní si neplnili povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere, konkrétne povinnosť uhrádzať riadne a včas dojednané splátky, pôvodný žalobca v postavení veriteľa úver vyhlásil za predčasne splatný dňa 05.10.2015. Súd mal tiež v konaní preukázané, že oprávnenie veriteľa žiadať splatenie celého úveru v prípade omeškania s úhradou splátky v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka bolo dojednané v článku 5.5 Obchodných podmienok pre úver lepšia splátka. Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka obsahuje osobitnú úpravu začatia plynutia premlčacej doby v prípadoch, keď sa v dôsledku nesplnenia niektorej zo splátok stane zročným celý dlh v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre spotrebiteľské právne vzťahy upravuje aj osobitnú požiadavku možnosti uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a to uplynutie lehoty troch mesiacov od nezaplatenia splátky a osobitný postup pre uplatnenie uvedeného práva, spočívajúci v povinnosti veriteľa upozorniť dlžníka na možnosť uplatnenia práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Vychádzajúc z uvedenej zákonnej ako aj ustálenú rozhodovaciu prax všeobecných súdov, prvoinštančný súd dospel k záveru, že pôvodný žalobca v postavení veriteľa mohol využiť svoje právo úver predčasne zosplatiť pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.06.2015, so zaplatením ktorej boli žalovaní ku dňu uplatnenia práva v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka viac ako tri mesiace v omeškaní. Súčasne bola v posudzovanom prípade dodržaná i povinnosť veriteľa upozorniť dlžníka na možnosť predčasného zosplatnenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní, (keďže upozornenie zo dňa 17.09.2015 bolo odovzdané na poštovú prepravu dňa 17.09.2015 a súd ho, pri nepreukázaní iného dátumu doručenia, považoval, prihliadajúc k obvyklej dĺžke poštovej prepravy 3 dni, za doručené dňom 20.09.2015). Dňa 05.10.2015 teda uplynula pätnásťdňová lehota od upozornenia žalovaných na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Keďže všeobecná trojročná premlčacia doba začala plynúť odo dňa splatnosti splátky splatnej dňa 15.06.2015, táto uplynula dňa 15.06.2018. Pôvodný žalobca podal žalobu na súd dňa 05.10.2018. Je teda zrejme, že žalobou uplatnený nárok bol v tom čase už v celom rozsahu premlčaný. S prihliadnutím na námietku premlčania vznesenú žalovanými, okresný súd žalobu v zostávajúcej časti, (nedotknutej späťvzatím žaloby), zamietol.

6. O trovách konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaným ako úspešnej sporovej strane priznal nárok na náhrad trov konania celom rozsahu, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

7. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že odvolací súd jeho žalobe v zamietnutej časti vyhovie a zároveň prizná žalobcovi nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v celom rozsahu; alternatívne sa domáhal zrušenia rozsudku v odvolaní napadnutej časti a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Uviedol, že zosplatnenie úveru vo svojej podstate znamená zmenu termínu splatnosti všetkých nesplatených splátok, na ktoré má veriteľ nárok. V uvedenom prípade teda nejde o odstúpenie od zmluvy, nakoľko zmluva ostáva i naďalej v platnosti, avšak v dôsledku využitia veriteľovho práva dôjde k zmene termínu splatnosti splátok úveru, a to všetkých tých, ktoré ku dňu

vyhlásenia predčasnej splatnosti neboli uhradené, (či už minulých, alebo budúcich). Z dikcie ust. § 565 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že v danom prípade zo strany pôvodného žalobcu nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, ale k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, čo vo svojej podstate predstavuje stratu výhody splátok pre dlžníka, nie však zánik, resp. zrušenie samotnej zmluvy. Podľa názoru odvolateľa v danom prípade nedošlo k zániku zmluvy odstúpením, naopak, zmluva je naďalej platná a účinná, avšak žalovaní svojím konaním, resp. nekonaním stratili výhodu splátok. Na základe toho si žalobca uplatňuje svoje práva na súde. Odvolateľ ďalej uviedol, že vyhlásením predčasnej splatnosti úveru sa premlčuje celý úverový vzťah naraz, tzn. v jednotnej premlčacej dobe, a to odo dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Premlčacia doba začala plynúť odo dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti. Vzhľadom na tú skutočnosť, že predmetná žaloba bola na súd podaná dňa 05.10.2018 a k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo dňa 05.10.2015, nemožno považovať predmetnú pohľadávku za premlčanú.

9. Žalovanému v rade 1/ bolo odvolanie žalobcu doručené na základe tzv. fikcie doručenia dňa 10.06.2019 a žalovanej v rade 2/ bolo doručené dňa 11.06.2019, ktorí procesne nereagovali.

10. Podaním doručeným súdu dňa 07.10.2019 žalobca súdu oznámil odvolanie plnomocenstva právneho zástupcovi.

11. Ďalšie podania v rámci odvolacieho konania súdu predložené/doručené neboli.

12. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP toto rozhodnutie vo výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti (výrok II.) a v závislom výroku o trovách konania (výrok III.) v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

13. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní primárne obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

14. V rámci reakcie na odvolaciu argumentáciu žalobcu formulovanú v jeho opravnom prostriedku sa odvolací súd v zmysle princípu neúplnej apelácie nezaoberal inými prípadnými pochybeniami okresného súdu. Zároveň krajský súd poukazuje na zodpovednosť žalobcu za obsahové vymedzenie svojho odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní zároveň nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvej a druhej inštancie tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

15. Z obsahu opravného prostriedku vyplýva, že odvolateľ sa vo vzťahu k zamietnutej časti žaloby nestotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu prezentovanými v odôvodnení napadnutého rozsudku, a to pokiaľ ide o otázku začatia plynutia objektívnej premlčacej doby žalobou uplatneného nároku.

16. Primárne odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV.ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I.ÚS 50/04).

17. Právny záver okresného súdu o premlčaní nároku žalobcu uplatneného žalobou, považuje odvolací súd za vecne správny a v celom rozsahu sa s ním stotožňuje.

18. Pre prípady, keď sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným/splatným celý dlh, (tak ako v tomto spore), stanovuje Občiansky zákonník osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby. Z ust. § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka (citovaného v napadnutom rozhodnutí) vyplýva, že zročnosť celého (zostávajúceho) dlhu nastáva v dôsledku nesplnenia niektorej zo splátok úveru. Začiatok plynutia premlčacej doby je teda viazaný na zročnosť tej splátky, ktorá zosplatnenie dlhu vyvolala. Z uvedeného je zrejmé, že premlčacia doba práva na zaplatenie takéhoto zosplatneného dlhu začína plynúť skôr ako dôjde k zosplatneniu dlhu. Tak ako správne konštatoval súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí, v danom prípade zročnosť zvyšku zosplatneného úveru nastala v dôsledku nevykonania úhrady splátky splatnej dňa 15.06.2015, čo vyplýva z listinného podania pôvodného žalobcu zo dňa 17.09.2015 označeného ako „Upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru“, v ktorom boli žalovaní vyzvaní na úhradu dlžnej splátky v lehote do 15 dní od doručenia. Keďže aj napriek upozorneniu veriteľa zo strany žalovaných nedošlo k jej úhrade, nastala zročnosť celého dlhu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ku dňu 05.10.2015.

19. V posudzovanom prípade, právny predchodca žalobcu ako veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru pre nezaplatenie splátky za mesiac jún 2015, v zmysle § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorá bola splatná dňa 15.06.2015. Premlčacia doba práva pôvodného žalobcu na zaplatenie celého zosplatneného dlhu začala tak plynúť odo dňa splatnosti uvedenej splátky (15.06.2015) a v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka uplynula dňa 15.06.2018. Vzhľadom k tomu, že žalobca uplatnil nárok na zaplatenie žalovanej sumy na súde až dňa 05.10.2018, t.j. po márnom uplynutí premlčacej doby, okresný súd postupoval správne, keď prihliadol na dôvodne vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaných a následne žalobu, (v časti, v ktorej nebolo konanie z dôvodu späťvzatia žaloby zastavené), zamietol.

20. Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov, pri súčasnom nezistení nedostatkov v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku II. ako vecne správny podľa § 387 CSP potvrdil.

21. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania (výrok III.), vo vzťahu ku ktorému odvolateľ neprodukoval žiadnu relevantnú odvolaciu argumentáciu, a ktorý zároveň plne zodpovedá úspechu sporových strán posúdenému v zmysle zákonných ustanovení v ňom citovaných.

22. Vo zvyšnej časti nenapadnutej odvolaním (t.j. vo výroku I.) zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že žalovaným ako úspešnej procesnej strane odvolacieho konania nepriznal nárok na ich náhradu.

24. Z obsahu spisového materiálu totiž vyplýva, že žalovaným v aktuálnom odvolacom konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva ako trovy konania (majúce sa nahraďiť) nevznikli. Práve to bol dôvod, pre ktorý súd povolaný k vydaniu rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (odvolací súd), mohol rozhodnúť nielen o nároku na náhradu, ale už aj o nepriznaní náhrady (napriek tomu, že pri striktnom riadení sa textom rozhodnej právnej úpravy by sa mohlo zdať, že tomu tak nie je). Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie prvoinštančného súdu o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak taký zmysel absentuje, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu (prvej preto, že ju na to neopravňuje pre ňu nepriaznivý, či ňou zavinený výsledok konania a u druhej preto, že tu buď niet trov majúcich sa nahraďiť, alebo že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, odôvodňujúce nepriznanie náhrady). Prezintovaný právny názor vyplýva i z uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 166/2016 zo dňa 26.10.2016 a sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018.

25. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).